

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 3, stk. 1, andet punktum, i forordning (EU) nr. 604/2013⁽¹⁾, artikel 4, stk. 1, andet punktum, og artikel 13 i direktiv 2011/95/EU⁽²⁾ samt artikel 10, stk. 2 og 3, artikel 33, stk. 1, og artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU, i et tilfælde, hvor en medlemsstat ikke kan gøre brug af den mulighed, som den i henhold til artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32/EU⁽³⁾ har for at afvise en ansøgning om international beskyttelse under henvisning til tildeling af flygtningestatus i en anden medlemsstat, fordi ansøgeren på grund af forholdene i denne medlemsstat ville være udsat for alvorlig risiko for at blive genstand for umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i chartrets artikel 4, fortolkes således, at den tidligere tildeling af flygtningestatus forhindrer medlemsstaten i at behandle den i denne medlemsstat indgivne ansøgning om international beskyttelse ubundet og forpligter samme medlemsstat til, uden at foretage en undersøgelse af de materielle betingelser for at opnå den pågældende beskyttelse, at tildele ansøgeren flygtningestatus?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 31).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 13.12.2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2011, L 337, s. 9).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 26.6.2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (omarbejdning) (EUT 2013, L 180, s. 60).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 15. december 2022 — Meta Platforms Ireland Limited mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Sag C-757/22)

(2023/C 104/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: Meta Platforms Ireland Limited

Sagsøger og revisionsindstævnt: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Præjudicielt spørgsmål

Gøres en krænkelse af rettigheder »som følge af behandling« som omhandlet i artikel 80, stk. 2, i forordning (EU) 2016/679 (general forordning om databeskyttelse)⁽¹⁾ gældende, såfremt en sammenslutning, der varetager beskyttelsen af forbrugernes interesser, støtter sit søgsmål på, at en registrerets rettigheder er blevet krænkede, fordi pligterne i henhold til artikel 12, stk. 1, første punktum, sammenholdt med artikel 13, stk. 1, litra c) og e), i den generelle forordning om databeskyttelse til at oplyse om formålet med databehandlingen og om modtageren af personoplysningerne ikke er blevet opfyldt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).
